

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Ambitio in quæ mala præcipitet, placere proximo quando licitum,
quandoque sit illicitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

reus. Heu cuiusmodi cadit tristitia super cor virgineum matris. Heu quis ibi tunc erat luctus amicorum, fletum super innocentissima morte Iesu prædilecti sui magistri. E diverso autem inimicis Christi ingens erat læticia, quod voluntatem suam obtinuissent in Christum. Porro Domino Iesu utrobique dolor & comparsio. Compatiebatur enim non minus inimicis quam amicis.

Ambitio in qua mala præcipitet, placere proximo quando licitum, quandoq; sic illicitum.

Ambitio in
quanta ma-
la præcipitet

Admonemur hic exemplo Pilati, quam fugere debeamus ambitionem, quæ in quanta præcipitet mala, in hoc præside videmus Pilato. Hic enim quamvis alioqui vir videatur iustus atque suo officio idoneus, quia tamen officium & honorem prætulit synceritati, in graue hoc crimen lapsus est, ut Iesum quem innocentem sciebat, damnaret iniuste ad mortem. Multum diuq; pro Christi laborauerat tutanda innocentia. At quando eidem minabatur de ira Cæsaris, qua (nisi Iudæis consentiret) ab officio deiceretur, conscientiam deseruit propriam, consentiens iniquitati. Secundò hic discite, ne cari pendii, ne magni aestimari, neve ab hominibus habere optes fauorem, cum ante tribunal iudicatus patitur se iudicari, atq; iuxta formam aliquam iudicij damnari, haberi ut sceleratus morteq; dignus, quid tu de te flagitas bene sentiri? aut cur tristaris, si de te malè sentiat? Dicis fortasse: Ego id desidero, ne proximum scandalizem. Certè charitas id fraterna exigit: ut (quantum in te est) nemini des vel delicti vel turbationis occasionem. Ita igitur vive, ne scienter scandalum præbeas, hoc est, ne agas aut prætermittas quippiam,

Fauore ho-
minum non
esse optan-
dum.

Charitas fra-
terna quid
requirat.

Placere vel-
le proximo
quando sit
laudabile &
quando vi-
tuperabile.
Galat. 1.
Psalm. 52.
Roma. 15.

quo proximo occasionem tribuas delinquendi. Non tamen propterea est necessarium, ut eidem placere affectes, nisi hoc fieret ex charitate, non propter te, sed propter Deum aut propter proximum. Vtrunq; enim monens Apostolus: *Si, inquit, hominibus placere i. placere affectarem, Christi seruus non essem.* Scriptum enim est: *Dissipauit Dominus ossa eorum qui hominibus placent.* Iterum autem alibi idem monet: *Vnusquisque placeat fratri suo ad edificationem:* hoc est, idèd placere velit ut caueatur peccatum, seruetur charitas, promoueaturq; gloria Christi. Sit Christus finis & causa, quare cupias placere homini, non ut ipsam placendi vanitatem, commodum vè aliud proprium quæras. Tertio inspicere quomodo Christus se habuerit iudicatus, conderatusq; ad mortem, & mortis reus ab ijs, qui tunc aderant existimatus. Num ab vno ad alium discurrens, satagebat se purgare, excusare atq; quam innocens foret, quantaq; iniuria esset damnatus, alijs referre (quomodo nos facere solemus) ne scandalizarentur in se, aut ne malè sentirent de se atque de sua prædicatione? Haudquaquam. Quomodo ergò fecit? Tacuit, & perinde ac si omnium esset reus, ne vno quidem verbo se excusauit, purgauit vè: Hoc modo & nos faciamus: Si aliena malitia infamamur, si iudicamur, si damnamur quoque, præsertim cum malitia hominum aut temporum non recipit excusationem, sustineamus patienter omnia in silentio, & committamus Deo causam nostram: ut quomodo velit & possit, homines custodiat à scandalo. Nos enim saepe putamus nos propterea sollicitos, ne proximi in nobis scandalizentur, cum coram Deo aliud inueniatur quod nos moueat, puta ne despiciamur, aut ne mali

Tacitorni-
tas Christi
quomodo
imitanda.

mali æstimemur. Tunc enim nos magis amor priuatus, quam charitas urget ac premit.

IESUS SUAM CRUCEM PORTANS, AD CALVARIAM EDUCITUR. ARISTO. XXXVII.

Susciperunt autem Iesum, & exuerunt eum chlamyde & purpura, & induerunt eum vestimentis suis, & eduxerunt eum, vt crucifigerent illum. Et baiulans sibi crucem exiuit in eum, qui dicitur Caluariæ locum Hebraicè autem Golgatha. Exeuntes autem cum ducerent eum, apprehenderunt hominem quendam Cyrenensem nomine Simonem, venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi. Hunc angariauerunt vt tolleret crucem eius: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. Et perducunt eum in locum qui dicitur Golgatha quod est interpretatum Caluariæ locus.

Ioan. 19.
Matth. 27.
Marc. 15.
Ioan. 19.
Matth. 27.
Marc. 15.
Matth. 27.
Lucæ 23.
Marc. 15.

HOMILIA XXXVII.

Iesu damnato, gaudentibusq; omnibus impijs, student Iudæi rumorem mox euulgari hunc nouum per omnem ciuitatem cum pessimis criminationibus atque derogationibus famæ Christi: quas dedita ad hoc opera spargebant, vt iuste videretur damnatus Iesus. Vnde quia Iesus omne nouit secretum, nihil poterat tam secreto de illo dici quod ignoraret. Vidit itaque in omni sibi loco detrahi, vidit iniqua de se narrari vbiq; vidit mortis suæ causas ab inquirentibus inuestigari, nec alia de se quam pessima responderi: vidit denique super se rideri, & ea quæ narrabantur sibi in passione, vel obiecta, vel inflata, laudari: videbat exhilarari suos inimicos de sua calamitate. Nunquid non putas cor eius pijsimum atque verecundum inde fuisse sauciatum? Deinde quamuis multitudo magna fuisset Iudæorum ante Pilatum stans aduersus Iesum, dabatur tamen (quod creditur) signum, vt hodie fit eo tempore, quo malefactores ad supplicium solent educi, quo agnosceretur Iesus confestim ad mortis supplicium educendus. Vnde innumerabilis colligebatur turba confluentis populi ad rei spectaculum, cupientes eiusdem videre finem. Quo autem Iesus fieret notior, cuius erat facies ex cruore, sputis, linoribusq; ac afflictionibus deformata ac oblita, vt cognosci nequireret, exuerunt eum chlamyde coccinea seu purpura, & induunt eum proprijs suis vestimentis, vnde ab omnibus cognosceretur. Hoc autem absq; ingenti cruciati, & vulnerum renouatione fieri haud potuit, quandoquidem vestis coccinea sanguine congelata atq; compacta in vulneribus Iesu, nisi violentia miserabili ac pœnosa non poterat euelli. Vide quomodo Iesus vestimenta exiit, quomodo stat totus nudus ante deridentium se oculos, quomodo sua vestimenta circa locum vbi flagellatus fuerat, dissecta colligit, quomodoq; se iterum induit humilis & verecundus. Certè non absque grandi tum dolore, tum verecundia id fieri potuit, vt Iesus & priores vestes exueret, & nudus suas colligens, denuo indueret.

Cur vestibus suis induerent Iesum.

Vulnerum Iesu renouatio

Verecundia Iesu.

Vide